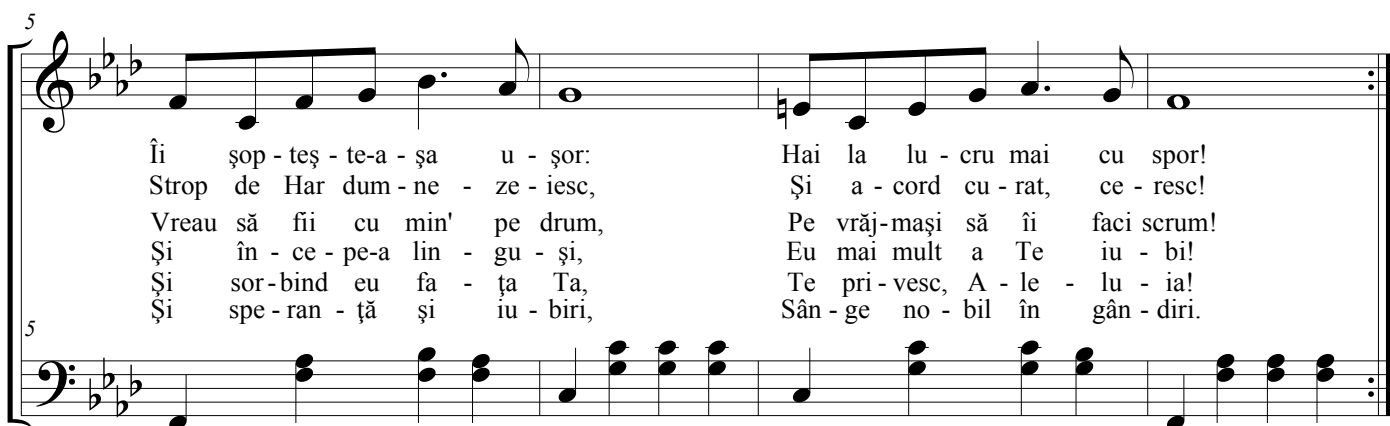

Domnul, dis-de-dimineată

Liviu Diaconu

1. Dom-nul, dis - de - di - mi - nea - ță, U - ce - ni - cul și-l răs - fa - ță,
Ești în cu - get vin - de - ca - re, Și a - duci și a - li - na - re,
2. Bu - nă - ta - tea Ta e-n mi - ne, Cu cre - din - ța Ta mi-e bi - ne,
Sunt vi - teaz cu Ti - ne-n lup - ță, Și duș - ma - nul se-n-spăi - mân - ță,
3. Bu - cu - ri - a mea e-n Ti - ne, N-am pe ni - meni lân - gă mi - ne;
Stau li - pit a - cum de cru - ce, Via - ță mul - ță îmi a - du - ce,

5
Îi șop - teș - te-a - șa u - șor: Hai la lu - cru mai cu spor!
Strop de Har dum - ne - ze - iesc, Și a - cord cu - rat, ce - resc!
Vreau să fii cu min' pe drum, Pe vrăj - mași să îi faci scrum!
Și în - ce - pe-a lin - gu - și, Eu mai mult a Te iu - bi!
Și sor - bind eu fa - ța Ta, Te pri - vesc, A - le - lu - ia!
Și spe - ran - ță și iu - biri, Sân - ge no - bil în gân - diri.

9 Refren:
Chiar în ori - ce di - mi - nea - ță, Mă tre - zești și-mi dai po - va - ță,

13
Tan - dru și-n-des - tu - lă - tor, Ești cu mi - ne-n flo - ri - tor.